

[Christmas Møller.]

i 1934—35, at dette ønskede vi ikke at være med til, og at vi mente, at hvis Spørgsmaalet om en Ændring i Landets Forfatning skulde behandles, vilde det være nødvendigt at skride til en Kommissionsbehandling af Spørgsmaalet.

Naar derfor det ærede Medlem Hr. Brorsen synes at være saa bekymret over den Maade, hvorpaa denne Sag er blevet behandlet her paa Rigsdagen, i Modsætning til den Maade, paa hvilken Grundlovsforslag bliver behandlet i andre Rigsdage, maa jeg have Lov at sige til ham, at i Virkeligheden har lige siden Rigsdagssamlingen 1934—35 Spørgsmaalet om en Grundlovsendring og Regeringens Synspunkt denne Sag vedrørende ligget til offentlig Diskussion herhjemme.

Jeg maa maaske ogsaa i denne Forbindelse sige til det ærede Medlem Hr. Brorsen, at jeg skal ikke komme ind paa Forhandlingen i Kommissionen, men hvis det endelig skal være, vil jeg i og for sig gerne have, at de Referater, der er optaget fra Forfatningskommissionen, bliver offentliggjort. Jeg synes, det kunde være ganske praktisk, at man kunde se, hvilken Indsats af Energi der fra de enkelte Sider er gjort i de Spørgsmaal, som nu drages saa stærkt frem. Jeg synes, det vilde være ganske interessant at se, hvem det er, der har viet til Eksempel Folkekirken og dens Forhold Interesse under Forhandlingerne i Kommissionen i August Maaned. Derfor siger jeg til den højtærede Statsminister som Kommissionens Formand, at af mit Parti og af mig har han Tilladelse til at offentliggøre Forhandlingerne, hvis de andre Partier ogsaa vil. Det ærede Medlem Hr. Brorsen siger, at det er foregaaet for lukkede Døre og nedrullede Gardiner. Men saa lad os dog lukke Dørene op, lad os rulle Gardinerne op!

Det kan ikke være mit Partis Stilling, det ærede Medlem tænker paa, for jeg maa sige, jeg har ikke Indtrykket af, at det er for lukkede Døre og nedrullede Gardiner, Forhandlingerne der er foregaaet; jeg har Indtrykket af, at dem har man beskæftiget sig med i meget høj Grad og har virkelig faaet et overordentlig levende Kendskab til, saaledes at man oven i Købet i alle Enkeltheder har vidst, hvorledes der er stemt. Det ærede Medlem Hr. Brorsen er utilfreds med de lukkede Døre og de nedrullede Gardiner, og derfor siger jeg til ham — ja, vi skal jo helst vandre sammen, saa meget det er muligt —: Lad os tage hinanden i Haanden og gaa hen og sige til

Statsministeren: Lad os faa Forfatningskommissionens Referater offentliggjort. Det maa jo det ærede Medlem ønske, og saa kan vi se, hvorledes der er arbejdet i denne Kommission, og hvad der er sagt paa et meget tidligt Tidspunkt.

For øvrigt vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Brorsen — han er en saa gammel Parlamentariker og en saa skolet og fremtrædende Parlamentariker, som vi alle saa gerne hører, og han vil jo i meget høj Grad hævde det Synspunkt, at Udvalgsforhandlinger skal være fortrolige —; at hvis jeg ikke tager meget fejl, har vi altid været enige om, hvad der skulde udsendes fra Forfatningskommissionens Møder, og vi har offentliggjort det i nogle ganske enkelte, officielle Dokumenter. Ja, men hvorfor skal man saa sige saadan noget? Ja, det skulde vel siges. — Det er egentlig den eneste Bemærkning af den Art, jeg har at gøre til det ærede Medlem Hr. Brorsen, fordi han sagde: Der har jo været en Del Ravage. Der er vel ikke Ild i Huset endnu? Man saa næsten det ærede Medlem som en Slags Pyroman, der godt kunde lide at stikke Tændstikken rigtig til. Jeg nægter naturligvis ikke, at der har været Røg i Køkkenet, men det ved jo ogsaa alle og enhver, at Røg i Køkkenet forsvinder paa et eller andet Tidspunkt, og det vil naturligvis ogsaa ske i dette Tilfælde, saa hvis det ærede Medlem Hr. Brorsen ikke anstrenger sig bedre, end han har gjort i Dag, faar han ikke nogen Fornøjelse af den Historie.

Det første Spørgsmaal, der da melder sig, naar vi skal træffe Afgørelsen af, om vi skulde have en ny Forfatning, er dette Spørgsmaal, som maa besvares: Er den nuværende Grundlov en god Grundlov? Dette Spørgsmaal besvarer jeg med et afgjort Nej. Der er efter min Opfattelse ingen Idé i den nuværende Grundlov, og er der nogen, er det en daarlig Idé.

Altsaa, den første Betingelse for at skride til en Ændring af Grundloven er til Stede: Det er ikke nogen god Forfatning, vi har. Det gør sig i ganske særlig Grad gældende i den Tid, hvori vi lever. Den nuværende Forfatning lider af den afgjorte Mangel, at i det Øjeblik der er Uenighed mellem Folketing og Landsting og Kompromis ikke kan opnaas, saa kan Beslutning ikke tages, men det, Tiden kræver, er Afgørelse og hurtig Handling. Vi kan ikke sammenligne Rigsdagsarbejdet i Dag med Rigsdagsarbejdet ved Aarhundredskiftet. Vi lever i en Tid, hvor det folkestyrede Samfund maa vise sig lige saa dygtigt og